

PAUL CÉZANNE

El posimpressionisme per bandera

No es pot entendre l'obra de Cézanne sense tocar el significà el moviment impressionista; es a dir el corrent estètic iniciat i desenvolupat sobretot a França el darrer quart del segle XIX, que se centra en els temes quotidians en una sola i ràpida sessió i aconsegueix visions fugaces, amb pinzellades breus.

Paul Cézanne, pintor francès neix a Aix, a la Provence l'any 1839 i mor allà mateix al 1906. Molts d'aquests 67 anys transcorren sense èxits aparents, fins que a principis de segle, poc temps abans de morir, el Saló dels Independents exposa les seves obres i es comença a valorar la seva pintura excepcional i artística a la vegada que realista, en profunda síntesi; precursor del l'art actual, desde el fauvisme el cubisme.

D'entre les seves nombroses obres mereixen citar-se: Una moderna Olímpia (1874 Louvre), de la seva primera època, en la que es veuen influències diverses. Jugadors de cartes (1890 Louvre) i Banyistes (1895-1905 Louvre),son genials mostres de la seva aportació personal cap a la geometrització: tractar a la natura pel cilindre, l'esfera i el con.

Les seves darreres obres, encara no deslligat del impressionisme, pel rebuig del claroscuro tradicional, empleà simplement el color, per considerar-ho no diferent a la forma (a mesura que es pinta, es dibuixa...Cuan el color es ric, la forma es plena)

En aquesta línia destaquen: Grands Banyistes (Museu d'Art de Filadelfia).La muntanya de Sta. Victoria; Bodegó de pomes (Museu d'Art Modern, New York) i La vella del rosari, entre d'altres...

Quasi tota l'obra de Cézanne esta orientada cap als elements que ja eren presents en la pintura francesa e anglesa del segle XIX i que foren adoptats a França per un grup d'artistes amb un desig comú d'aportar a la pinturaun nou tipus de realisme, i un nou tractament del color i de la llum.

No es pot deslligar la seva obra de l'atmosfera social i politica de l'època, així com el clima artístic de Paris en que el grup dels impressio-nistes lluità per aconseguir l'acceptació dels seus objectius.

També s'ha de resenyar el perfil humà dels artistes de l'epoca que com ell es mogueren a la llum de la viva realitat, com la descripció de les seves mogudes a Paris i Londres o als seus voltants, a la costa de Nor-mandia o la Riviera.

Fill d'un home de negocis provincià, convertit en un pròsper banquer, Paul Cézanne rebé educació en el College Bourbon de Aix on era previst que estudiaria Dret. El seu desig de ser pintor el va fer deixar els estudis i partir cap a Paris (1861).

No va aprovar l'examen d'ingrés a l'escola de Belles Arts, pero aconseguir certa experiència a la Acadèmia Suisse, on va coneixer a Pissarro i a Guillaumin.

Les primeres obres són plenes de romàntica violència, foren rebutjades amb invariable regularitat pel Saló. A vegades assistir a les sessions del Cafè Guerbois en defensa de Manet i per la propagació de les incipients idees impressionistes, però mai no es sentí del tot feliç a Paris.

Fins a la mort del seu pare (1886) no s'establir a Aix amb caràcter definitiu. Anava i tornava entre el Nord i el Sud.

El període 1872–1874 visqué a Pontoise i Anvers amb el seu amic Pissarro, que li donà el consell d'orientar la seva obra cap al paisatge, l'estudi de la natura i el desenvolupament d'una tècnica flexible.

El recolçament de Pissarro el va fer poder practicar a la primera exposició impressionista (1874) i altra vegada a l'any 1877, però després treballà alguns anys aïllat a Aix, Gardanne o l'Estaque, desconegut per tots excepte per un petit cercle d'artistes i col·leccionistes d'un gran atreviment.

El reconeixement de la seva obra arribà a la fi al Saló d'Automne i al Saló des Indépendants (1904–1905) treballà fins els seus darrers dies i morí a Aix el 22 d'octubre de 1906.

L'exposició retrospectiva de 1907 va deixar ben establida la seva importància i va estendre la seva influència. A l'impressionisme representat per Monet i Pissarro no tengué la menor influència, però és inseparable del moviment per haver desenvolupat el seu potencial.

En el paisatge, la natura morta i la figura no tan sols va fer de l'impressionisme una sòlida i perdurable tasca com a l'art dels museus, sino que també inicià les investigacions que conduran, per una part al color, i per altra a la recerca cubista en el camp de l'estructura.

a) La seva obra i tècnica a Gerro Blau (1885–1887) (Paris Louvre)

No es l'oposició de la llum i ombra que Monet va utilitzar amb tanta eficàcia el que donar lluentor a l'obra de Cézanne, sino les gradacions cromàtiques molt estudiades. Cézanne aconsegueix la intensitat de vibració del color que en obres anteriors (Gerro Blau) havia intentat aconseguir per mitjà d'un dens impasto, utilitzant aquí els mètodes més disciplinats que aparegué de l'impressionisme.

A Gerro Blau per exemple, defineix la forma rodona i lluentor d'una poma de manera que es destaquen per l'aproximació del contorn, toscament indicat. Aquesta tosquetat dona sensació d'originalitat que produeix la seva pintura.

Cézanne tenia quasi 50 anys quan pintà el Gerro Blau, període al que corresponen moltes de les seves obres mestres de natura morta, però també un període en que les obres que enviava al Saló eren constantment rebutjades.

Les natures mortes tenien tota la simplicitat, austeritat i magnanimitat que Maurice Denis i altres artistes de la jove generació com a una combinació de qualitats que, a judici seu, equivalien a donar una passa més enllà de l'impressionisme, cap al posimpressionisme.

b) La seva obra i tècnica a Natura morta amb botella de Pippermint (1880–1894)

Washington, National Gallery of Art.

Sens dubte és una de les obres mestres de Cézanne, i la que els seus companys artistes són els primers en admirar a la volta de segle. Es manifesta en els majestosos plecs i en la fina perfecció de l'efecte. Era partidari de la natura morta per la raó contrària a la que induïa als impressionistes a estudiar els fugacis efectes de la llum.

Els objectes estan quiets, contribuint a aquella idea de permanència i estabilitat en que ell trobava l'essència de la tradició.

Un d'aquests joves que, manats algun instant misteriós, dibuixen el camí per aprovar-nos a la porta del gran desconegut. Louis Bail ens descriuria com va veure a Cézanne preparar una composició d'aquest tipus. Va posar el cobretaula un poquet recollit sobre la taula amb gust instintiu; després Cézanne distribuir la fruita,

comparant els tons d'unes i d'altres, fent vibrar els complementaris, els verds contra els vermells, els grocs contra els blaus, procurant que cada fruita mantengués l'equilibre desitjat, servint-se de monedes d'un o dos tamanyes per tal fi. Posava el major interès en la tasca i prenia moltes precaucions; un diria que es tractava d'una festa pels seus ulls.

A més a més de l'art de la disposició, quedaria el sentit de la massisa dignitat del plec, la correspondència de ritmes i el jove color de la fruita contra la sobrietat del teixit i la qualitat reflectora del vidre. A aquesta obra Cézanne sembla canvia una salutació amb Chardin.

Dades importants dins la vida de Cézanne

1839. EL 19 de gener neix Paul Cézanne a Aix-Provence.

1844-49. Paul assisteix a l'escola de primària a la rue des Épinaux.

1856. Assisteix als cursos de Gibert en la Escola de Dessin de Aix, exercitant-se a fons en l'estil acadèmic que tenia el seu punt de referència en la pintura de David.

1858. Obté el 2º premi de dibuix a l'Escola de Dessin de Aix. Estudia música i actua en l'orquestra en la qual Zola era flautista. Cedeix al somni del seu pare i se matricula als cursos de Dret, encara que esta ja decidit dedicar-se plenament a la pintura.

1859. Els negocis paternals prosperen: Louis-Auguste adquireix, segons s'usava entre els burgesos de Aix, una propietat propera a la ciutat, el Jas de Bouffan.

Paul passa allà l'estiu i s'habilita un petit *atelier*.

1860. Animat per la seva mare i la seva germana Marie, Paul comença a lluitar contra l'oposició paterna amb respecte a la seva aspiració a dedicar-se a l'art.

1861. Superada l'oposició paterna, obte permís per traslladar-se a París; allà va amb la companyia dels seus pares i de la seva germana Marie.

Al setembre, després de la primera experiència parisiense, regresa a Aix, a on accepta una feina a la banca paterna i se matricula de nou als cursos de dibuix.

1862. Descortatjat per una feina que no li agrada a la banca de son pare, a qui inclús va dedicar un

Paul Cézanne torna a París pel novembre. Permaneix a la capital any i mitg. Freqüenta de nou la Académie Suisse. Coneix a Francès Collet i a Guillemet; es relaciona amb Guillaumin i Pissarro i després amb Bazille, Renoir, Sisley i Monet. A vegades es reuneix amb els seus amics en el Café Guerbois.

1863. Any del famós Saló des Refuses. Cézanne el visita amb en Zola, admirant a Manet, però sentint-se més atret per Coubert i Delacroix.

1864. Cansat de nou de la vida parisenca, regresa a Aix.

1865. Zola publica *La confessió de Claude*, dedicant el llibre a Cézanne i Baille.

1866. A començaments de l'any, Cézanne se troba a Provença; al juliol, amb en Baille, Solari, Zola, Valabrègue i Chaillou. Els seus quadres continuen sent rebutjats als Salons.

1872. El 4 de gener neix el seu fill Paul. Per primavera, amb Hortense i el seu fill, s'estableixen a Pontoise. Fa feina a davora d'en Pissarro i altres pintors, pintant a l'aire lliure, 'sur le motif'.

Cézanne es dedica també al gravat, aprofitant el material a la seva disposició per en Gachet, aficionat a la calcografia.

1874. Viu a Paris. Empes per l'amistosa insistència d'en Pissarro, participa a la primera exposició dels impressionistes a la tenda de Nadar, a on presenta, entre d'altres obres, La casa del penjat i La moderna Olimpia, que suscita escàndol i iròniques apreciacions. Les seves obres son rebutjades pel Saló.

1876. Passa l'estiu a l'Estaque. Tras el fracàs de 1874, se nega a participar a la segona exposició d'impressionistes.

1877. Fa feina de nou a Pontoise i Auvers, i accepta presentar setze llenços en la tercera exposició impressionista. Però les seves obres no tenen èxit, ni entre el públic, ni entre els crítics. Cézanne s'aïlla fins dels seus amics. Viu a Paris.

1878. Fa feina durant tot l'any a l'Estaque. Qualque pic acudeix a Aix per visitar a la seva mare malalta.

1881. Regresa a Pontoise, a on resideix a davora d'en Pissarro. A finals d'any passa una temporada a Aix.

1882. L'artista, que mai havia deixat d'enviar les seves obres als Salons, en els quals l'eren reiteradament rebutjades, es admesa a la fi, gràcies a la pressió de Guillemet.

1884. Per febrer es reuneix a l'Estaque amb Monet i Renoir, que acaba de regressar d'un viatge a Itàlia. Freqüent estancies a Aix.

1885. Per primavera sofreix les conseqüències d'un breu però violent episodi sentimental, que acaba superant. Estrany testimoni d'aquesta època son les cartes a Zola.

1886. Zola publica L'Oeuvre. El protagonista, Claude Lantès és un pintor a on els seus trets podien reconèixer-se Monet o Cézanne.

1887. Passa a Aix la major part de l'any i segueix pintant.

1889. Participa en l'exposició Universelle de Paris amb La casa del penjat.

1890. Envia de nou tres obres a Brussel·les, al Groupe des Vingt.

1891. Interrumpeix la seva estancia a Provença per realitzar el seu únic viatge a l'estranger, viatja a Suïssa i al Jura.

1895. És l'any de la primera gran exposició individual de Cézanne a la galeria de Vollard a la rue Lafitte.

1896. Coneix al poeta Joachim Gasquet, al qual admira.

1899. Envia tres quadres al Saló dels independents. Es decideix a vendre el Jas: el nou propietari serà Granel.

1901. Expossa de nou al Saló des independants i posteriorment al Saló de la Libre Esthétique de Brussel·les.

1902. Gràcies a la intervenció de Denis participa al Saló des independants.

1904. El Salo d'Automne reserva una sala entera per les obres d'en Cézanne. Envia nous llenços al Salo de la Libre Estetique de Bruseles.

1905. Expossa de nou al Salo d'Automne i al Salo des independants. Acaba Grandes baigneuses, en les que treballava feia set anys.

1906. Expossa deu obres al Salo d'Automne. Denis pinta la Visita a Cézanne.

El 15 d'octubre, mentres pinta al camp, `sur le motif', es sorpres per una tempesta; víctima d'un síncope i d'una congestió hepàtica, perd el coneixement i es conduït cap a casa seva a la carretera d'una bugadera. La seva esposa i el seu fill, que setrobaven a París, són ràpidament cridats; però el seu estat s'agrava i els seus no arriben a temps per veure-lo viu.

Mor el 22 d'octubre, als setanta set anys, a la seva casa de la Rue Boulegon, després d'haver rebut els auxilis espirituals, i reb sepultura al cementiri d'Aix.

Deu teles del mestre són exposades al Salo d'automne.

1907. Per octubre són exposades al Salo d'Automne cinquanta sis obres, en una important retrospectiva.

1909. Mor el doctor Gachet gran amic del pintor i col·leccionista d'obres seves.

1910. Seixanta vuit obres, entre oleos i aquareles, són exposades a París per en Bernheim Jeune.

1911. Amb el legítim comod entra al Louvre amb la Casa del penjat, els Jugadors de cartes i el Gerro blau.

1921. Exposició Cézanne a la Kunsthalle de Basilea. Pel novembre, exposició a Berlín, organitzada per Cassier.

1923. El municipi d'Aix denomina `Avenue Paul Cézanne' al `Chemin des Lauves'.

1926. Se funda a Aix una `Société Paul Cézanne'.

1927. A Medán, a la casa de Zola, es descobreix el quadre Paul Alexis i s'hi troba un manuscrit de Zola. Mor el pintor Guillaumin.

1928. Exposició a Nova York, a la Galeria Wildenstein.

1930. Mor la viuda de Zola; d'entre la correspondència apareixen vuitanta cartes de Cézanne.

1933. Exposició d'aquareles de l'artista a Nova York, a la Galeria Seligmann.

1936. Per abril s'inaugura a París, a l'Orangerie, una gran exposició integrada per cent vuitantaquatre obres.

1937. Són exposades vuitanta cinc obres de Cézanne al Salo des independants.

1952. Gran exposició a l'Art Institute de Chicago, integrada per centvint-i-set obres, la mostra passa després al Metropolitan Museum de Nova York.

1953. Breu exposició a Aix: vin-i-quatre oleos, vint-i-sis aquareles i dibuixos. De juny a setembre, vint-i-tres obres de Cézanne són presentades en l'Orangerie de París.

1954. L'ambaixada dels EEUU a França adquireix i fa donació a la academia d'Aix del 'pavillon des Lauves', que havia estat *atelier* del mestre.

1956. Circuentenari de la mort de Cézanne.

1963. Exposició d'aquarelles de Cézanne a la Galeria Knoedler de Nova York.

Biografia

Paul Cézanne: Pintor francès que neix a Aix– en Provence al 1839 i mor allà mateix al 1906. La seva vida va transcorre sense èxits aparents fins que, a principis de segle, EL Saló des indépendants va exposar les seves obres i es va començar a valorar aquest pintor excepcional, abstracte al mateix temps que realista, en profunda síntesi, precursor de l'art actual, desde el fauvisme al cubisme. D'entre les seves nombroses obres, mereixen citar-se: Una moderna Olímpia (1874 Louvre), de la seva primera època, en la que s'adverteixen diverses influències Jugadors de Cartes (1890), i Banyistes (1895–1905), són genials mostres de la seva presentació personal cap a la geometrització: tractar la naturalesa pel cilindre, l'esfera i el con. En els seus darrers quadres, però encara no del·ligat del impressionisme, pel rebutj del claroscuro tradicional, va emprar simplement el color, per considerar-ho no diferent a la forma (amida que es pinta, es dibuixa...). Grans banyistes (Museu de l'Art Filadèlfia); la muntanya de Santa Victòria; Natura morta de pomes (Museu de l'Art modern, Nova York); La vella del Rosari; i altres.

PAUL CÉZANNE

Carmen Álvarez Plaza

Curs: '99–'00

4º E.S.O

GERRO BLAU

NATURA MORTA AMB 'BOTELLA DE PIPERMINT

Bibliografia

*Llibre Cézanne: Un hojo que ve dentro de su propia visión

Editorial–Maurón

*Llibre: Los impresionistas

Editorial: Labor, S.A.

Autor: William Gaunt

*Enciclopedia: Diccionario Enciclopedia

Editorial: Plaza y Janes

Index

1– Biografia de Cézanne

2- Dades importants dins la vida de l'autor.

3- Paul Cézanne El posimpressionisme per bandera.

a) La seva obra i tècnica a Gerro Blau (1885-1887).

b) La seva obra i tècnica a Natura morta amb botella a Pippermint (1880-1894).

4- Bibliografia.

Paul Cézanne

*Pintor francès que neix a Aix-Provence al 1839, assisteix a la escola a la Rue des Epinaus. De família adinerada (pare banquer) cedeix als ideals paterns i comença a estodiar Dret encara que ja està decidit a dedicar-se a la pintura.

Animat per la seva mare i la seva germana Marie, Paul comença alluitar contra l'oposició paterna, encara que accepta una feina a la banca paterna i comença de nou els cursos de dibuix que havia deixat anteriorment.

Al 1861 torna a Paris i allà coneix a Renoir, Monet, Pissarro, Guillaumin ...

El 4 d'agost del 1872 neix Paul el seu únic fill, i s'estableix amb Hortense (la seva dona) a Pontoise. Els seus quadres són rebutjats i no tene exit a cap Salon.

El 1872 es a la fi admesa la seva obra gràcies a la pressió de Guillemet.

En aquest període de temps viu a Pontoise i Anvers amb el seu amic Pissarro que li donà el consell d'orientar la seva obra cap el paisatge i l'estudi de la natura.

La resta dels anys continua presentant exposicions impressionistes.

Quasi tota la obra de Cézanne està orientada cap els elements que ja eren presents a la pintura francesa i anglesa de segle XIX.

No es pot deslligar la seva obra de l'atmosfera social i política de l'època.

El 1906 mentre pinta el quadre sur le motif es sorprén per una tempesta, víctima d'un síncope el seu estat s'agrava i el 22 d'octubre mor als 77 anys a la seva casa.

I rep sepultura al cementiri d'Aix.

A partir de 1907 les seves obres són exposades als Salons i Museus de tot el món.

Cal mencionar les següents obres entre les més importants de l'autor:

- Gerro Blau
- Natura morta amb botella de pippermint
- La casa del penjat
- Els jugadors de naipes

– Natura morta amb pomes

- L'estaque, etc...